

LBRIS

We know
books

Magia poveștilor

Antologie de texte literare

Clasa I

ediția a 2-a

Editura Ars Libri

Într-o grădină de Enăchiță Văcărescu.....	3
Turtița (poveste populară).....	4
Punguța cu doi bani după Ion Creangă.....	7
Somnoroase păsărele de Mihai Eminescu.....	11
Gândăcelul după Emil Gârleanu.....	13
Călătoare! după Emil Gârleanu.....	15
A venit un lup din crâng de George Coșbuc.....	18
Morcoveață - Găinile după Jules Renard.....	20
Broasca țestoasă cea fermecată după Petre Ispirescu.....	22
Într-un pod de casă după Edmondo De Amicis.....	26
O faptă generoasă după Edmondo De Amicis.....	28
Balada unui greier mic de George Topîrceanu.....	30
Aeroplanul de George Topîrceanu.....	32
Sâmburele după Lev Nikolaevici Tolstoi.....	34
Vulturul după Lev Nikolaevici Tolstoi.....	36
Toamna de Octavian Goga.....	38
Bunica de Ștefan Octavian Iosif.....	40
Legenda Sfântului Nicolae (poveste populară).....	42
În seara de Crăciun de George Coșbuc.....	44
Prințesa și bobul de mazăre după Hans Christian Andersen.....	46
Greierele și furnica de La Fontaine.....	48
Corbul și vulpea de La Fontaine.....	50
Frumoasa adormită după Frații Grimm.....	52
Peștișorul de aur după Frații Grimm.....	57
Bătrânul și nepotul după Frații Grimm.....	60
Spaima zmeilor după Ioan Slavici.....	62
Hainele cele noi ale împăratului după Hans Christian Andersen.....	68
Soldățelul de plumb după Hans Christian Andersen.....	73
Cenușăreasa după Frații Grimm.....	77

Într-o grădină

de Enăchiță Văcărescu

Într-o grădină,
Lâng-o tulpină,
Zării o floare, ca o lumină.
S-o tai, se strică!
S-o las, mi-e frică
Că vine altul și mi-o rădică.

Fișă de lectură

Titlul:

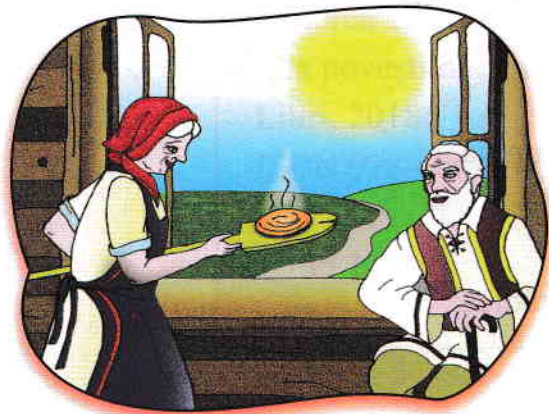
Autorul:

 Desenează floarea despre care este vorba în poezie.

Turțița

(poveste populară)

Au fost odată un moș și o babă. Într-o zi, moșneagul o rugă pe babă să-i facă o turțiță, dar baba nu avea făină.

Baba se strădui și strânse, totuși, vreo doi pumni de făină de pe fundul lăzii. Frământă aluatul cu smântână, făcu o turțiță și o băgă la cuptor.

După puțin timp, baba scoase o turțiță rotunjoară, rumenă și frumoasă, și o puse pe fereastră să se mai răcească.

Turțița stătu ce stătu pe fereastră, apoi se rostogoli pe laviță, de acolo pe dușumea și de pe dușumea spre ușă.

Când ajunse la ușă, turțița sări peste prag în tindă, apoi în curte. O porni spre poartă, de acolo pe drum, după care se rostogoli tot mai departe și mai departe.

Cum se rostogolea ea pe drum, numai ce-i ieși în cale un iepure, care vru s-o mănânce. Dar turțița, fără teamă, îi zise:

Eu sunt turțița umflată
De prin ladă adunată
Din cămară măturată
În cuptor sunt rumenită
Pe fereastră sunt răcită.

Apoi, vrând să pară tare iscusită, mai zise:

Pe bunic l-am păcălit
De bunică am fugit
De tine-am să fug îndată
Iepuraș fără de pată.

Și se rostogoli mai departe, chiar de sub nasul iepurelui.

Continuându-și drumul, numai ce-i ieși în cale un lup, cu o gură cât o șură, care vru să o înghită. Turțița îi cântă și lui cântecul ei, pe care îl sfârși zicând:

Geaba lupul cască gura
Fug de el mă dau de-a dura.

Cum se rostogolea ea prin pădure, numai ce-i ieși în cale un urs, și acesta flămând, nevoie mare! Dar turțița nici că se sinchisi de dânsul. Îi cântă și ursului același cântecel, pe care îl încheie astfel:

Nu mă tem cât de puțin
Căci fug și de Moș Martin.

Rostogolindu-se turțița mai departe, în cale îi apărură cumătra vulpe. Vicleana îi dădu binețe și începu s-o laude, spunându-i că e tare frumoasă și rumenă.

Turțița se bucură că a găsit pe cineva care să o laude, așa că se opri și-i cântă și vulpii cântecelul ei, sfârșindu-l așa:

Și de nimeni nu îmi pasă
Fug eu și de vulpe, lasă!

Vulpea îi lăudă cântecul, dar o rugă să nu plece, ci să îl mai cânte o dată, căci e bătrână și nu a auzit bine. Ca să fie mai aproape, vicleana o pofti să se așeze pe botul ei.

Turțița, nebănuind nimic, făcu întocmai.

Cântecul păru să-i placă mult vulpiței, așa încât vru să-l mai asculte și a treia oară. O rugă deci pe turțiță să i se așeze pe limbă și să cânte acolo.

Însă cum sări turțița pe limba vulpii, aceasta ...hap! o înghiți.

Titlul:

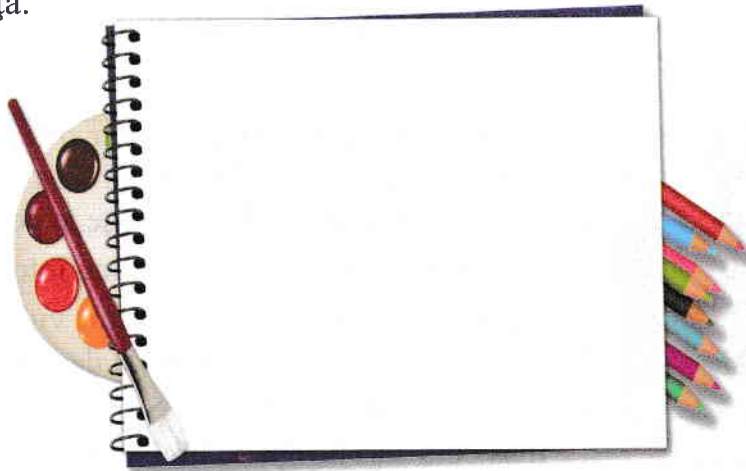
Autorul:

Personajele:

Cine a păcălit-o pe Turțiță?

Cum a păcălit-o?

 Desenează turțița.

Punguța cu doi bani

după Ion Creangă

Era odată o babă și un moșneag. Baba avea o găină, și moșneagul un cocoș. Găina babei se oua de câte două ori pe zi și baba mânca o mulțime de ouă, iar moșneagului nu-i dădea niciunul. Moșneagul într-o zi pierdu răbdarea și zise:

— Măi babă, mănânci ca în târgul lui Cremene. Ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi prind pofta măcar!

— Da' cum nu! zise baba, care era foarte zgârcită. Dacă ai poftă de ouă, bate și tu cocoșul tău, să facă ouă, și-oi mânca; că eu așa am bătut găina, și iat-o cum se ouă.

Moșneagul, pofticios și hapsân, se ia după gura babei și, de ciudă, prinde iute cocoșul și-i dă o bătaie bună, zicând:

— Na! ori te ouă, ori du-te de la casa mea; ca să nu mai strici mâncarea degeaba.

Cocoșul, cum scăpă din mâinile moșneagului, fugi de acasă și umblă pe drumuri, bezmetic. Și cum mergea el pe un drum, găsește o punguță cu doi bani. O ia în clonț și se întoarce cu dânsa înapoi către casa moșneagului. Pe drum întâlnește o trăsură c-un boier. Boierul se uită cu băgare de seamă la cocoș, vede în clonțu-i o punguță și zice vizitiului:

— Măi! ia dă-te jos și vezi ce are cocoșul acela în clonț.

Vizitiul se dă iute jos din trăsură și prinde cocoșul, luându-i punguța din clonț. O dă boierului. Boierul o ia, fără păsare o pune în buzunar și pornește cu trăsura înainte. Cocoșul, supărat, nu se lasă, ci se ia după trăsură, cântând neîncetat:

Cucurigu! boieri mari,

Dați punguța cu doi bani!

Boierul, când ajunge în dreptul unei fântâni, zice vizitiului:

— Mă! ia cocoșul acesta obraznic și dă-l în fântâna cea.

Vizitiul se dă jos, prinde cocoșul și-l azvârle în fântână! Cocoșul, văzând această mare primejdie, începe a înghiți la apă. Și-nghite până ce-nghite toată apa din fântână. Apoi zboară de-acolo afară și iarăși se ia în urma trăsurii, zicând:

